

का AIT. BR. 3, 34. ÇAT. BR. 3, 3, 23. 14, 3, 2, 3. KIR. 16, 53. — ÇAT. BR. 5, 4, 2, 3, 1. 6, 6, 2, 11. °पिण्ड 14, 6, 2, 3. °रस 13, 4, 2, 10. °मूत्र KAUC. 83. अन्न 19. 33. 39. अद्यत्य 48. लौकितोक्षीष ÅCV. ÇR. 9, 7, 4. GRHJ. 2, 9, 7. रोमन् ÇĀŃKH. GRHJ. 1, 24. °पोसु GOBH. 4, 2, 7. R.V. PRĀT. 17, 9. M. 3, 6. घनः MBH. 3, 14269. लौकितोदित्य R. 3, 49, 4. HARIV. 12794. भूमि SUÇR. 1, 133, 1. लान्ता RT. 1, 5. VARĀH. BRH. S. 21, 15. 63, 2. Ind. St. 8, 273. कर्मन् BHĀG. P. 4, 29, 27. 5, 19, 19. Verz. d. Oxf. H. 173, b, No. 398. भास्करः सर्वलौकितः R. 4, 60, 17. अति° KUMĀRAS. 3, 29. ÇĀK. 119. अति- मात्र° 29. मृड° MAITRAUP. 6, 30. — b) kupfern, metallen · पात्र KAUC. 29. स्वधिति AV. 6, 141, 2. GOBH. 3, 6, 6. — 2) m. a) eine best. Krankheit der Augentäder ÇĀŃG. SAŃH. 1, 7, 87. — b) ein best. Edelstein (nicht Rubin) Spr. 2693. — c) eine Reisart RĀĠAN. im ÇKDR. SUÇR. 1, 228, 10. — d) Linsen ÇĀBDAK. im ÇKDR. — e) Dioscorea purpurea RĀĠAN. im ÇKDR. — f) ein best. Fisch, Cyprinus Rohita Ham. — g) eine best. Hirschhart TRIK. ÇĀBDAR. im ÇKDR. — h) Schlange DHAR. im ÇKDR. — i) der Planet Mars H. an. MED. VIÇVA a. a. O. VARĀH. BRH. S. 6, 8. Ind. St. 2, 261. — k) N. pr. a) eines Nāga MBH. 2, 360. — ß) pl. einer Klasse von Göttern unter dem 12ten Manu VP. 268. = सुरात्तर DHAR. im ÇKDR. — γ) eines Mannes P. 4, 1, 18. °स्मृति MACK. Coll. I, 19. pl. seine Nachkommen PRAYARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 11. HARIV. 1463 (st. लौकित्ता यामद्व- ताश्च hiest die neuere Ausg. लौकितायनपूताश्च, 1771 lesen beide Ausgg. लौकित्याः). — δ) eines Flusses (der Brahmputra) H. an. MED. VIÇVA a. a. O. MBH. 13, 7647. — ε) eines Meeres: लौकितस्योदधेः कन्या क्रू- रा लौकितभोजना MBH. 3, 14366. 14494. रक्तवर्णं घोरं लौकितं नाम सा- गरम् । गवा R. 4, 40, 39; vgl. लौकितोदा वरुणालयः MBH. 3, 14269. — ζ) eines Sees: लौकिते लौकितो die neuere Ausg.) क्रूदे HARIV. 9791; vgl. 9143 und LIA. I, 133, N. — η) eines Landes MBH. 2, 1025. — 3) f. लौकितो a) Bez. einer der sieben Zungen des Agni GRHJASĀŃGR. 1, 14. — b) Bez. zweier Pflanzen: = वराकृक्तात्ता und रक्तपुनर्वा RĀĠAN. im ÇKDR. — 4) f. लौकित्नी eine Frau von röthlicher Hautfarbe HALĀJ. 4, 53. ĠĀTĀDH. im ÇKDR. — 3) n. a) Kupfer, Metall AV. 11, 3, 7. — b) Blut (auch m. nach gaṇa अर्धर्वादि zu P. 2, 4, 31. SIDDH. K. 231, a, 2 v. u.). AK. 2, 6, 2, 15. H. 621. H. an. MED. VIÇVA a. a. O. AV. 9, 7, 17. 10, 9, 18. 11, 3, 25. VS. 39, 9. 10. TS. 2, 1, 2, 2. 4, 1, 1. यो लौकितं कर्वात् wer Blut vergießt 6, 10, 2. TB. 3, 2, 9, 2. AIT. BR. 2, 14. लौकितं डकीत ÇAT. BR. 12, 4, 2, 1. 14, 6, 2, 13. KAUC. 11. 13. 36. KĪĀND. UP. 6, 3, 2. M. 4, 56. 8, 284. MBH. 3, 14366. R. 4, 44, 65. 5, 14, 18. SUÇR. 1, 121, 13. BHĀG. P. 3, 26, 59. 67. VET. in LA. (III) 4, 7. सलौकितो दिश्यासन् so v. a. blutroth gefärbt MBH. 3, 11399. — c) Schlacht H. an. — d) Safran; rother Sandel; = गोशीर्ष (eine Art Sandelholz) H. an. MED. VIÇVA a. a. O. = पतङ्ग, कृरिचन्दन und तूष्णकुङ्कुम RĀĠAN. im ÇKDR. — e) eine best. unvollkommene Form eines Regenbogens TRIK. — Vgl. अ°, अा° (auch RT. 1, 21), कृष्ण°, धूम°, नील° (adj. auch R. 2, 96, 30), वृक्षोक्त, वि°, सु°, लौकित्य, लौकित्य. लौकितक (von लौकित) 1) adj. (f. लौकितिका und लौकितिका P. 5, 4, 30, VĀRTT.). 1) röthlich, roth P. 5, 4, 31. fg. (vorübergehend roth und roth gefärbt). MBH. 2, 355 (= HARIV. 12638). °घ्न 3, 2240. 7, 1105. HARIV. 11817. R. 5, 33, 13. SUÇR. 1, 114, 14 (लौकितिका). कोपेन P. 5, 4, 31, Sch. पट, शाटी 32, Sch. — 2) m. a) Rubin P. 5, 4, 30. AK. 2, 9, 93. H. 1064. — b) eine Reisart SUÇR. 1, 193, 5. 11. — c) der Planet Mars ÇĀBDAM. im

ÇKDR. — d) N. eines Stūpa HIOWEN-THSANG I, 140. — 3) f. लौकितिका a) ein best. Blutgefäss SUÇR. 1, 33, 1. 3. — b) eine best. Pflanze SUÇR. 2, 78, 18. — 4) n. Glockengut RĀĠAN. im ÇKDR. लौकितकल्माष adj. roth gesprenkelt P. 6, 2, 3, Sch. लौकितकूट N. pr. einer Oertlichkeit HARIV. 9143; vgl. 9791. लौकितकृष्ण adj. röthlichschwarz: °वर्षा (अना) ÇVETĀÇV. UP. 4, 5. लो- क्तिशुक्लकृष्णा v. l. लौकितनय m. Blutverlust SUÇR. 1, 348, 20. लौकितनयक adj. Blutverlust erleidend ÇĀŃG. SAŃH. 1, 7, 102. लौकितवीर adj. rothe oder blutige Milch gebend AV. 19, 9, 8. लौकितगङ्ग N. pr. einer Oertlichkeit: मध्ये लौकितगङ्गस्य (सिन्धोः प्रदेशविशेषस्य NĪLAK.) HARIV. 6874. लौकितगङ्गम् adv. da wo die Gaṅgā roth erscheint P. 2, 1, 21, Schol. लौकितगङ्गक N. pr. einer Oertlichkeit LIA. I, 333, N. लौकितधीव adj. rothnackig, Bein. Agni's MĀRK. P. 99, 59. लौकितचन्दन n. Safran AK. 2, 6, 2, 26. H. 644. HALĀJ. 2, 388. HARIV. 7041. लौकितवक्रु m. N. pr. eines Mannes; pl. ÅCV. ÇR. 12, 14. लौकितव (von लौकित) n. Röthe MED. j. 101. लौकितध्वज 1) adj. eine rothe Fahne habend; vgl. लौकितकध्वज MBH. 3, 2240. 7, 1105. — 2) m. pl. Bez. einer best. Körperschaft (पूज) P. 5, 3, 112, Sch.; vgl. लौकितध्वज. लौकितपाददेश m. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 332, b, 13. लौकितपित्तम् adj. zum Blutsturz geneigt, daran leidend SUÇR. 2, 471, 10. — Vgl. रक्तपित्तम्. लौकितपुर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 24. fg. लौकितपुष्प adj. rothblumig ÇAT. BR. 4, 3, 10, 2. लौकितपुष्पक 1) adj. dass. — 2) m. Granatbaum BHĀVAPR. im ÇKDR. लौकितमुक्ति eine rothe Perle Lot. de la b. l. 320 fehlerhaft für °मुक्ता. लौकितमृत्तिका f. Röthel, rubrica RATNAM. im ÇKDR. लौकितवत् (von लौकित) adj. Blut enthaltend TS. 7, 5, 12, 2. लौकितवासम् adj. ein rothes (oder blutiges) Gewand habend AV. 1, 17, 1. KĀTJ. ÇR. 22, 3, 15. लौकितशतपत्र n. eine rothe Lotusblüthe BHĀG. P. 5, 24, 10. लौकितशबल adj. rothscheckig P. 2, 1, 69, Schol. लौकितसारङ्ग adj. dass. ÇAT. BR. 3, 3, 2, 23. KĀTJ. ÇR. 7, 9, 21. 1. लौकितान (लौकित + 1. अन्त) m. ein rother Würfel (neben कृष्णान) MBH. 4, 24. 2. लौकितानि (लौकित + 3. अन्त) 1) adj. (f. ई) rothängig VJUTR. 203. ÇAT. BR. 14, 9, 2, 15. ÇVETĀÇV. UP. 4, 4. M. 7, 25. MBH. 1, 2177. 5963. 7, 8963. — 2) m. a) eine Schlangenart SUÇR. 2, 263, 7. — b) der indische Kuckuck ÇĀBDAK. im ÇKDR. — c) Bein. Vishṇu's H. Ç. 74. ÇĀBDAM. im ÇKDR. — d) N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2526. — e) N. pr. eines Mannes; pl. ÅCV. ÇR. 12, 14. — 3) f. ई N. pr. einer der Mütter im Ge- folge Skanda's MBH. 9, 2640. 2642. — 4) n. ein Theil des Armes und des Schenkels am Anschluss derselben an den Rumpf, und f. (sc. सिरा) ein an dieser Stelle liegendes Blutgefäss SUÇR. 1, 343, 9. 16. 346, 12. 348, 20. 336, 10. — Vgl. रोहितान. लौकितागिरि (लौकित + गिरि) m. N. pr. eines Berges gaṇa किंम्लु- कादि zu P. 6, 3, 117.